

see bort fra, hvad Hovedstadens Communalbestyrelse har erklæret sig for; det forekommer mig ikke at stemme med Principet i Grundloven, som siger, at Communerne skulle have Ret til under Statens Tilfyn selvstændig at styre deres egne Anliggender; thi det her Omhandlede forekommer mig at gaae meget videre end et blot Tilfyn. Og maa jeg specielt fremhæve den Omstændighed, at den Beslutning, som gaaer ud paa, at Næringskatten skal bibeholdes, er vedtagen i en Forsamling, hvis langt overveiende Deel, nemlig over $\frac{2}{3}$, bestaaer af næringsdrivende Borgere; det forekommer mig dog, at denne Omstændighed, navnlig hos de ærede Medlemmer, som ikke saaledes kunne kjende kjøbenhavnske Forhold, maa vække en Forestilling om, at denne Skat dog ikke maa være saa ganske urimelig og ubillig, naar nemlig de, som den nærmest gaaer ud over, stemme for den.

Endelig kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa det Forhold, hvori denne Sag stiller sig til Næringsloven. Som bekjendt vil Næringsfriheden først indtræde den 1ste Jan. 1862. I det Tidsrum af to Aar, som vil hengaae, inden denne Frihed træder i Virksomhed, vil det være forbundet med de sædvanlige Indskrænkninger og Beføstninger at erholde Borgerstab som Haandværker eller Handlende i Kjøbenhavn, og det er derfor at vente, at kun forholdsvis Faa i dette Tidsrum ville løse Borgerstab, hvorimod det er at vente, at i det Dieblit Næringsfriheden indtræder, vil et større Antal strømme til; men deraf følger ligefrem, at i dette nærmeste Tidsrum er det langt overveiende Antal af de Næringsdrivende i Kjøbenhavn stillet i et meget gunstigere Forhold, end de ville blive det i den derefter nærmest følgende Tid, hvoraf atter følger, at de i 1860—61 kunne bære nogen større Afgift, men at der fra 1862 bør indtræde en Lettelse. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke være enig i denne Lov, forsaavidt den gaaer ud paa strax aldeles at ophæve Næringskatten. For mig stiller Sagen sig ganske simpelt saaledes, at man maatte see at blive enig om en vis rund Summa, hvormed denne Skat skulde afløses, f. Ex. 50,000 Rd., som er det Bøsløb,

den i en Række af Aar har udgjort, at man dernæst i det Væsentlige maatte bibeholde de Regler, som ere givne i 1812, hvorefter enhver Næringsbruger skal ansættes til et vist Antal Portioner, med et vist Maximum og et vist Minimum — thi som bekjendt ere disse Grændser senere ophævede, og derved faaer denne Skat meget mere Charakteren af en Formue- og Veilighedsstat, — at man endvidere i det Tidsrum af 2 Aar, som hengaaer, inden Næringsfriheden indtræder, skulde lade det blive ved det, som er foreslaaet af Fleertallet af det Udvalg, som har Lovforslaget om Næringskatten under Behandling, og som gaaer ud paa, at man strax skal nedsette den bethdeligt, nemlig til det Halve af det, som disse Vigningsudgifter overhovedet komme til at udgjøre. Hvis dette skulde finde Bifald, hvilket jeg imidlertid ikke smigrer mig med vil stee, vil der være givet Kjøbenhavns Communalbestyrelse Veilighed til at fremkomme med et andet Forslag om denne Tings Ordning, og hvis det da, efter den Tids Forløb, skulde vise sig, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse er kommen til en anden Anskuelse, navnlig til den Anskuelse, som nu er den fremherskende i denne Forsamling, at man aldeles skal bortkaste Næringskatten — ja, da skal jeg for mit Vedkommende være aldeles enig i, at det er det ene Rigtige.

H. Jensen: Den ærede Rigsdagsmand, der talte sidst, anførte som Forsvar for at bibeholde Næringskatten adskillige Punkter, som synes mig at være aldeles uholdbare. Han siger saaledes, at Næringskatten er nærmest at sammenligne med en Skat, der hviler paa faste Eiendomme, men hvis man skal lægge Vægt paa dette Sammenligningspunkt, saa maatte Næringskatten jo ogsaa naturlig være at svare af den Indtægt, man har af Embeder, thi den Indtægt er jo ganske anderledes fast og sikker end den, man kan have af at drive en vis Næring. Jeg skal naturligvis, hvis man vil gaae ind paa en Næringsstat, der skal tage Hensyn til den Indtægt, man har af sin Næring, ikke have det Mindste imod at bibeholde Næringskatten, men saa bliver det jo kun en Indtægtsstat, og saa synes den mig naturligvis overflødig. Naar man bibeholder Næringskatten